

at afgiftsopkrævningen kunne påbegyndes påny.

Spm. nr. S 1041

Til fødevarerministeren (13/1 2000) af:

Jens Kirk (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor kravet om grovfoderareal for at opnå handyrpræmie opretholdes?«

Svar (20/1 2000)

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): EU-bestemmelserne om, at der som hovedregel skal anmeldes et grovfoderareal som grundlag for ansøgning om handyr- og ammekopræmie, blev opretholdt ved forliget om landbrugsreformen i Agenda 2000.

Det hedder bl.a. herom i de indledende betragtninger (pkt. 13) til Rådets forordning nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød: »På grund af den stigende tendens til at intensivere oksekødsproduktionen bør præmierne for husdyrhold begrænses og fastlægges ud fra den enkelte bedrifts foderpotentiel i forholdet til antallet og arten af dyr på bedriften; for at undgå intensive produktionsformer bør ydelsen af disse præmier være betinget af, at en maksimal belægningsgrad på bedriften overholdes;«

Danmark stillede under forhandlingerne spørgsmålstejn ved behovet for at opretholde kravet om foderareal. Danmark finder grundlæggende, at hensynet til en balance mellem besætningsstørrelse og areal bedst varetages gennem specifikke bestemmelser, som tager udgangspunkt i vurderingen af den miljømæssige belastning ved udspreddning af husdyrgødning, jævnfør de danske harmonibestemmelser.

EU-Kommissionen og et flertal af medlemslande ønskede imidlertid kravet om foderareal opretholdt.

Spm. nr. S 931

Til udenrigsministeren (5/1 2000) af:

Knud Erik Kirkegaard (KF):

»Vil udenrigsministeren overveje gennem kontakt til tyske myndigheder at bistå Sammenslutningen af danske fanger fra Frihedskampen i bestræbelserne på at sikre efterlevende ægtefæller efter danske kz-fanger mulighed for erstatning for tvangsarbejde på tyske virksomheder?«

Begrundelse

I en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten tirsdag den 4 januar 2000 (1. sektion side 5) oplyser formanden for Sammenslutningen af danske fanger fra Frihedskampen, Villy B. Jensen, at foreningen har modtaget en officiel ansøgning fra en efterlevende ægtefælle om at få erstatning for den afdøde ægtefælles tvangsarbejde på en tysk virksomhed under 2. Verdenskrig. Det oplyses endvidere i artiklen, at erstatningsmuligheden efter hidtidig praksis kun udbetales til tidligere fanger, som fortsat er i live, hvilket kan forekomme urimeligt i betragtning af, at muligheden for udbetaling af erstatning først er tilvejebragt mange år efter krigens afslutning.

Svar (18/1 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Regeringen finder det glædeligt, at der med indgåelsen af aftalen den 17. december 1999 mellem Tyskland, USA, Israel og en række øst-europæiske lande nu er udsigt til erstatning for de mange mennesker, der under Anden Verdenskrig blev tvunget til at arbejde for den tyske krigsmaskine. Aftalen indebærer, at Tyskland vil betale en samlet erstatningssum på 10 mia. DM, der både skal dække erstatning til ofrene og omkostninger til sagsførelse og administration.

Det skønnes, at op mod 2,3 millioner tidligere tvangs- og slavearbejdere over hele verden stadig er i live og vil være potentielle modtagere af erstatningerne. Det forventes, at der vil blive søgt fastlagt en objektiv begrænsning i pårørendes muligheder for at søge erstatning i lyset af antallet af ofre sammenholdt med den samlede erstatningssum på 10 mia. DM. Det er da også efter det oplyste hensigten at gennemføre en begrænsning af erstatning til efterkommere efter